

זמר מקייטן בביתו
אני לא נכה! אני רק נראה כנכה!

אני מקבל פיקס מראש. את השאר האחים ראו בני מרוויחים.
אומרים שכל עולם-הקאסטות מתנהל כמו עולם תחתון. אומרים שבשטח הזה יש הרבה איזמים והפחדות.

אני לא יודע, לא מתמצא בזה ולא מכיר.
בעולם של זמרי-הקאסטות, זמרים עולים ונוסלים במהירות עצומה. מדוע?

זה הקהל בוגרני. הזמר נשאר אותו הזמר. אבל הקהל, אלה יסטור, איי אפשר לסמוך עליו.

יש תחרות בין זמרי-הקאסטות?
לא יודע מה עם הזמרים האחרים. אף אחד. אני אמן, ובאמנות אין תחרות.

איך זה אצלכם אם מישוהו נופל — עוזרים לו?
אני עוזר לאנשים שנופלים — לא יודע איך האחרים.

זה נכון שאצל זמרי-הקאסטות סמים זה חלק מהעניין?

אני מנסה להוציא לך את המושג הזה וזמרי-הקאסטות. למה, זמרים אשכנזים לא מעשנים? את מצחיקה אותי. זמרי-הקאסטות מעשנים סמים? למה? ככה מלככים עלינו.

● איזה זמרים אתה אהב לשמוע?

„זמר קאסטות זה אחד שאין לו כסף ואין מי שיפיק בשבילו תקליט, אז הוא מקליט קאסטות“

גידי גוב, אסתר שמי, נורית גלרון יהודית רביץ.

● **אריק איינשטיין?**
בחיאת, הצחקת אותי עכשיו. אריק איינשטיין ללא ספק הוא הגרול מכולם. מה אני צריך להגיד לך את זה, זה לא ברוח שלום חנוך הוא (המשך בעמוד 39)

שכתבתי לטקסטים. אני כמעט שלא כותב מילים. ניסיתי פעם, כמו בשיר אמירה. שכתבתי על מישהי. כתבתי שטויות, ככה מהלב. כי זה סיפור אמיתי שקרה לי: יום בהיר נסעתי להופיע בסני / פגשתי שם חיילת שמצאה חן בעיניי / אחרי שנה עזבה אותי פיתאום / חזרנו לתל-אביב להדרי / ומצאתי את אכזבתי.

את רואה — שטויות. ראיתי שאני כותב שטויות, אמרתי: נעזוב את זה. בא נתמקד במשהו שאתה יודע.

התחלתי לקחת את המילים לשירים מקרוב מישפחה שלי, שלמה קישון, שכתב לוהר ארגוב את סיימתי מילואים. הוא גם כתב לי את השלאגר ההיסטורי שלי מענטזות.

● **אתה לא חושב שמענטזות היא מילה קצת צורמת?**
זה לא עניין של מילה צורמת או לא זה עניין של גימיק — ועזובה שזה עבר.

● **איך הקלטת את הקסטה הראשונה שלך?**
יום אחד החלטתי לעזוב את הבית. אמא שלי אמרה לי: „יה איבני, אתה לא יכול לחיות לבד, אתה לא תצליח להסתדר לבד.“ אמרתי לה: אמא, את לא יודעת שהאגוז של החללית נמצא בן, והוא עומד להתפוצץ.

בתקופה ההיא אמרתי לעצמי: אם אני לא מקליט, אני גומר את עצמי. נמאס לי להופיע במקומות שאני לא מוזמן. רציתי להיות זמר רשמי. אמרתי לאמא שלי: תביאי לי כסף להקליט. אמרה לי: „כתנאי שאני אבוא איתך לאולפן.“ פחדה שאבוכו את הכסף. בסוף לא הסכימה לתת לי כסף ועזבתי את הבית.

יודיה קיסר ומשה עוזרי החליטו להשיק בן, והקלטנו — תתפלאי לשמוע, בטריטון. ישר על רמה, יעני ישר לאולפן טוב, לא מאולתר.

ואו שמע עליי מאיר ראובני, מהאחים ראובני, והציע לי להקליט תקליט סטייל ציון גולן. יעני תימנית. אמרתי לו: כתנאי שגם השיר שלי אלינור יהיה בתקליט. לא הסכים. אני את אלינור כתבתי והשיר הזה היה חשוב לי מאוד, וכשהוא לא הסכים, אמרתי לו שלום והלכתי.

יום אחד אני מגלה שוהר ארגוב האלמוני הקליט את אלינור. השיר הזה עשה אותו כוכב. אמרתי לעצמי: שיהיה בריא. אלינור זה אומנם השיר היחיד שכתבתי, אבל זוהר ארגוב זמר תימני, אני זמר תימני — מה, אני אכשיל אותו? יאללה, ניתן לו צ'אנס.

● **איך הגיע השיר „אלינור“ לידיו של זוהר ארגוב?**

לפני שש שנים ישבנו על הכר והכתבתי לו את המילים. הוא נדלק על השיר. השיר הזה הוא על חברה שלי אלינור. שהשם המקורי שלה הוא צביה: „אלינור את יפה כמו מלאך / ופניך עידוד כך / בלעדיך לא שווה כל העולם / אלינור, אני פה לבד ישן ועליך רק חולם.“

או זוהר עשה את השיר והשיר תפס. באתי לראובני עם קסטה מוכנה שהיפקנו אותה בששת אלפים לירות באולפן מאולתר, ארבעה טרקים בבית בקרית-אנון. אמרתי לו: קח, תפיץ. וזהו. ככה התחלתי.

● **מה זה בריוק זמרי-הקאסטות?**
זה מושג שהלבישו עלינו. זה מרגיז אותי. מה זה זמרי-הקאסטות? זה זמר שקשה לו להשיק בהפקת תקליט, שאין לו מי שישקיע בו כמו שהשיקו בחתונה לבנה של שלום חנוך או בדיוור ברובה. זה זמרי-הקאסטות.

לא הסכימו לרעה שלי אז פרשתי. וככה התחלתי להופיע לבד, בחתונות, בחאפלות כבר-מיצוה.

● **אתה אהב להופיע בחתונות?**
מת על זה, מה זה תענוג: זה עדיף לי מלהופיע באולם.

● **ממה בריוק אתה נהנה כשאתה מופיע בחתונה?**
אני מחכה לשעה שש כעבר לצאת ולהגיע להופעה. יש לי תזמורת, להקת שיגעון, ואיך

„הייתי בן 6, שכבתי בגבס מכך רגל ועד ראש, היה לי זמן לחשוב. אמרתי לעצמי: אני אהיה זמר“

שאנחנו עולים על הבימה ואני מתחיל לשיר — מה אני אגיד לך — מה שקורה אצלי זה אורגומה נפשית.

אני נהנה מזה, לא יודע בכלל איך אני שר. אני אין אצלי לשיר בשביל מה שכתוב, אני שר אותנטי, מה שיוצא יוצא — ואני משתדל שלא יפריעו לי.

אני אהב חתונות. זה יותר חי, זה שתייה, זה אוכל.

● **לא מפריע לך שבזמן שאתה נותן את הנשמה על הבימה — אנשים אוכלים, שותים ומדברים?**

מפריע לי — מה פיתאום מפריע לי? מה זה החיים. אם לא לאכול, לשתות ולשמוח.

אני בא לאולם רואה את החברה משאירים את הפולקס בצלחת. תיכף קמים לרקוד, ליהנות. לא מעניין אותם האוכל.

יש בחתונות שני סטיילים: יש סטייל של באים לאכול, יש סטייל שבאים לרקוד. אם אני בא לחתונה וקולט שהקהל יבס...
● **מה זה יבס?**

יבס. אני נכנס עם עצמי מראש, שר עם עצמי. רוצים — יהנו. לא רוצים — שיהיו בריאים.

בדרך-כלל הראש שלי מרליק אותם. תבואי היום לחתונה, תראי-מה זה חאפלה, תראי איך כל המישפחה רוקדת: אבא, אמא, סבתא, ילדים. כולם על הרגליים. כשאני נותן להם את מענטזות, השימחה עולה עד לב השמיים.

● **כמה זמן אתה מקדיש לבתיבת שירים?**

מה זה כמה זמן? אין זמן. אני ככה יושב בראש טוב, בא לי שיר, אני לוקח את הווקמן, מקליט. בא לי רעיון, מפוס לי אותו. מקליט — ככה בראש יפה.

● **למה אתה קורא „ראש יפה“ — לראש מסטול?**

לא מסטול מסמים או משתייה, ראש יפה זה מסטול מהמוזה. אני מקליט. אלה שירועים תוים, כותבים. אני מקליט. אחר כך אני בא לזה, חוזר על זה עוד פעם, עוד פעם, ממשך ומוציא ציירה.

● **למנגינה שאתה כותב אתה מתאים מילים?**

יש שירים שכתבתי לפי המנגינה ויש מנגינה

מקייטן עם מעריצות בחתונה המענטזת משכיבה אותם על הרצפה

● **כמה אתה מרוויח מ-20.000 קאסטות?**